

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. Русе, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дарин Н. Йорданов

при участието на секретаря Ширин Енв. Сефер
като разгледа докладваното от Дарин Н. Йорданов Гражданско дело № 20234520104727 по описа за 2023 година

Предявен е иск за осъществяване на пълна имуществена отговорност с правно основание **чл.211 от КТ във вр. чл.207, ал.1, т.2 от КТ** - за осъществяване на пълна имуществена отговорност на материално отговорно лице - служител с възложени отчетнически функции.

Претенцията на ищеца „Костано БГ“ ООД се основава на твърдение, че ответника е работил по трудов договор като шофьор на тежкотоварен автомобил като в това му качество при извършване на курсове му били предоставяни служебни аванси. В периода 08.02.2021 г. до 11.10.2021 г. ответникът осъществил 5 курса по посочени маршрути. Длъжностната му характеристика включвала и задължение да получава и отчита служебни аванси във връзка с осъществяваните курсове. В тази връзка за петте курса му били предоставени служебни аванси в общ размер на 36 398 лева. Ответникът обаче предоставил отчет и разходни документи само за част от получените служебни аванси - на стойност 31 130,95 лв., а за разликата от **5 267,05 лв.** не са били представени доказателства за направени служебни разходи. С оглед на това ищецът счита, че е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника за неотчетени парични средства, което се претендира и с исковата молба по настоящото дело, като искът е предявен като осъдителен. Ищецът претендира и за присъждане на направените по делото разноски.

В условията на евентуалност ищецът претендира присъждане на паричната сума от 5 267,05 лв. като получена без основание.

Този иск е с правна квалификация чл. 55 от ЗЗД - иск за неоснователно

обогатяване, който е предявен като евентуален - в случай че не бъде уважен главния иск за имуществена отговорност.

Ответникът Д. П. К. е подал отговор, с който оспорва иска. Признава, че с ищеца са били в трудово правоотношение и че ответникът е осъществил посочените 5 международни курса като водач на тежкотоварен автомобил. Позовава се на това, че е осъществявал трудовите си функции като шофьор и счита, че не е материално отговорно лице по смисъла на чл. 207 от КТ. Счита, че редът за отчитане на парични средства по осъществяваните курсове при ищеца е бил такъв, че преди осъществяването на нов курс е осъществявано приключване по отношение на предоставени и отчетени аванси по предходния курс, с оглед на което не е налице задържан остатък от служебен аванс. Този начин на отчитане бил установен и поради това, че имало разходи, за които не можело да се представят документи. С отговора си ответникът е направил и **възражение за прихващане** с неплатени командировъчни средства в размер на **4 025 евро**, поради което моли за отхвърляне на иска евентуално на това основание.

За да се произнесе съдът съобрази следното:

Страните са били в трудови правоотношения от 05.02.2021 г., когато ответникът е назначен на длъжност шофьор на тежкотоварен автомобил при основно тр. възнаграждение в размер на 3 154,00 лв. и 0,6% за всяка година стаж при този работодател или при друг, но на сходна или същата длъжност. За длъжността му била съставена длъжностна характеристика, която му е връчена срещу подпис на 05.02.2021 г. В т. 3 от раздел II „Основни отговорности, присъщи на длъжността“ е посочено, че „носи материално-отчетническа отговорност за предоставени служебни аванси“. При това положение съдът приема, че възражението на ответника, че няма качеството на материално отговорно лице по смисъла на чл. 207 от КТ е неоснователно. Формулировката на т.3 от раздел II е пределно ясна и създава това качество макар и само по отношение на предадените на ответника служебни аванси, а не изобщо. Освен това длъжностната характеристика му е връчена и той е удостоверил с подписа си получаването на екземпляр от нея. Със заключението на приетата по делото съдебно-икономическа е-за на вещото лице Р. Д. се установява, че общият размер на предоставените на ищеца служебни аванси е 36 398 лв., а общият размер на средствата по представени от ответника разходо-оправдателни документи е 28 849,68 лв. Разликата, за която не са представени документи е в размер на 7 548,32 лв. Вещото лице установява и размера на дължимите на ответника командировъчни средства по осъществяваните курсове – 5 227,93 лв. Установява още общият размер на заплатени от ищеца на ответника трудови възнаграждения и обезщетение по чл.220 от КТ е 10 468,74 лв. От заключението на вещото лице е видно, че тази сума е значително по-малка от общия размер на нетни трудови възнаграждения за периода на действие на трудовото правоотношение между страните, както и че общият размер на така платените заплати и обезщетение по чл.220 от КТ и присъдени по съдебен ред заплати по гр.дело №***/21 г. на РРС (7 184,20 лв.) приблизително съответства на дължимите

такива при уговорения размер на трудово възнаграждение. Ищецът нито е представил доказателства за това, че с плащанията в общ размер на 10 468,74 лв. са платени и командировъчни средства по чл.215 от КТ, нито е поискал допълнителна е-за за установяване на това, а и от данните по делото е видно, че с плащания в такъв размер това е практически невъзможно с оглед действителния размер на дължимите трудови възнаграждения и размер на уговорено трудово възнаграждение. С оглед на това съдът приема, че възражението за прихващане е основателно до установения от вещото лице размер, предвид което искът следва да се уважи само за сума в размер на 39,12 лв., а за горницата над тази сума да се отхвърли поради прихващане с дължими командировъчни средства за същите курсове в размер на 5 227,93 лв. Няма основание за отхвърляне на иска на общо основание, т.к. не се установява разходване на предоставените на ответника служебни аванси за сметка на работодателя в по-висок размер от този за който са представени разходо-оправдателни документи. Това е така, защото при заплащане на разходи за сметка на работодателя ответникът е имал възможност да се снабди с документ, независимо от неговото естество - касова бележка, фискален бон, разписка и т.н., и след като не го е направил не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Освен това вещото лице установява, че с оглед начина на предоставяне на служебните аванси, техните размери, началото и края на курсовете и разходите по документи за всеки курс не може да се направи извод, че преди всеки курс е правено нулиране и евентуално се дължат само неотчетени средства по последния от курсовете.

Разноските по делото се дължат съразмерно с уважената/отхвърлената част от иска – 0,7% към 99,3%. С оглед на това от общо разноски в размер на 3020,74 лв. по представения списък по чл.80 от ГПК ищецът има право на разноски в размер на 21,15 лв., а от направени разноски в размер на 1200 лв. ответникът има право на разноски в размер на 1 191,60 лв. След прихващане с вземането на ищеца за разноски следва да се присъдят само разноски по компенсация в полза на ответника в размер на 1 170,45 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание **чл.207, ал.1, т.2 от КТ**, ответника Д. П. К., ЕГН:***** от с.***, Обл.Русе, да заплати на ищеца „Костано БГ“ ООД-Ямбол, ЕИК 203044541 сумата от **39,12 лв.**, представляваща щета от липса /неотчетени служебни аванси по пет курса като международен шофьор пред 2021 г./ ведно със законната лихва върху тази сума от 08.09.2023 г. до окончателното плащане и **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част – за разликата в размер на 5 227,93 лв. **поради прихващане** с вземането на ответника срещу ищеца за неплатени командировъчни средства по чл.215 от КТ по същите курсове в размер на **5 227,93 лв.**

ОСЪЖДА „Костано БГ“ ООД-Ямбол, ЕИК 203044541 да заплати на Д. П. К.,

ЕГН:***** от с.***, Обл.Русе, сумата в размер на **1 170,45 лв.** – разноси по компенсация по делото.

Решението може да се обжалва пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____